

Rapport

Klachtafhandeling gevangenis gezien vanuit de burger

Een onderzoek naar de afhandeling van een klacht van de vader van een (volwassen) gedetineerde door het gevangeniswezen

Oordeel

Op basis van het onderzoek vindt de Nationale ombudsman de klacht over de minister van Veiligheid en Justitie gegrond.

Datum: 13 juli 2015

Rapportnummer: 2015/120

INHOUDSOPGAVE

1. Samenvatting	2
2. Wat is er gebeurd? Het verhaal van de heer Droma	2
3. Klacht en onderzoek Nationale ombudsman	3
4. Oordeel Nationale ombudsman	4
5. Conclusie.....	6
6. Aanbeveling.....	7
8. Bijlage: klacht met toelichting.....	8
9. Bijlage: reactie Ministerie van Veiligheid en Justitie	9

1. SAMENVATTING

De heer Droma¹ bezoekt zijn zoon in de psychiatrische afdeling van de gevangenis. Tijdens het bezoek geeft het gedrag van de heer Droma aanleiding voor de bewakers om het bezoek voortijdig te beëindigen. Dit voorval is voor de directeur van de gevangenis reden om de heer Droma de toegang tot de gevangenis gedurende een aantal maanden te ontzeggen. De heer Droma is het hier niet mee eens, de directeur heeft zijn kant van het verhaal niet gehoord. De heer Droma maakt zich bovendien ernstige zorgen over wat dit betekent voor het welzijn van zijn zoon. Hij schrijft een klacht naar de directeur en naar de commissie van toezicht. Het blijkt dat niemand binnen het gevangeniswezen bereid is zijn klacht te behandelen. Het ministerie van Veiligheid en Justitie stelt zich op het standpunt dat de heer Droma als bezoeker zijn klacht niet zelfstandig naar voren kan brengen, hij is daarvoor afhankelijk van de gedetineerde die in beklag kan gaan. De Nationale ombudsman is het hier niet mee eens. De heer Droma heeft een eigenstandig belang in deze kwestie en heeft dus wél het recht om zelf de mogen klagen.

De Nationale ombudsman oordeelt de klacht gegrond wegens strijd met het vereiste van luisteren naar de burger en fair play.

2. WAT IS ER GEBEURD? HET VERHAAL VAN DE HEER DROMA

De zoon van de heer Droma zit in psychiatrische afdeling van de gevangenis in Zwolle. De heer Droma bezoekt hem op 7 september 2013 samen met zijn moeder (de grootmoeder van de gedetineerde). Tijdens het bezoek wordt de heer Droma door de penitentiair inrichtingswerker (hierna bewaker) aangesproken op zijn gedrag en wordt verzocht zijn bezoek aan zijn zoon af te breken en de gevangenis te verlaten.

Twee dagen later ontvangt de heer Droma een brief van de gevangenisdirecteur waarin staat dat hij zijn zoon de komende drie maanden niet mag bezoeken, omdat hij de

---

¹ Gefingeerde naam.

bewaker bedreigend heeft toegesproken en de orde en veiligheid in de inrichting heeft verstoord.

De heer Droma is het hier niet mee eens en maakt zich zeer grote zorgen om zijn zoon. Zijn bezoeken zijn van essentiële waarde voor zijn zoon, die psychiatrische problemen heeft en in het jaar ervoor een zelfmoordpoging heeft gedaan. Hij schrijft daarom meteen de dag erna een brief aan de Commissie van Toezicht van de gevangenis. Hij vertelt daarin zijn kant van het verhaal over de gang van zaken tijdens het bezoek. De heer Droma geeft aan dat juist de bewakers zich beledigend naar hem toe hebben gedragen. Hij vindt de opgelegde sanctie buitenproportioneel en vooral nadelig voor zijn zoon. Hij verzoekt om een onderzoek naar de omstandigheden. Hij zoekt ook ondersteuning bij een advocaat. Die stuurt een brief naar de directeur van de gevangenis met een vergelijkbare inhoud als die naar de Commissie van Toezicht.

De heer Droma krijgt geen gehoor voor zijn verhaal. De Commissie van Toezicht geeft aan dat de heer Droma niet bij haar mag klagen '*...uitsluitend gedetineerden zich bij de commissie van toezicht kunnen beklagen over door of namens de directie genomen beslissingen.....*'. Ze verwijst de heer Droma naar de directeur.

Een dag later krijgt de heer Droma een reactie op zijn brief van de directeur. Daarin staat dat de directeur, gelet op het verslechterde gezondheidsbeeld van de zoon, heeft besloten heeft de termijn van het bezoekverbod in te korten van 3 maanden naar 6 weken.

3. KLACHT EN ONDERZOEK NATIONALE OMBUDSMAN

Omdat de heer Droma deze gang van zaken bijna een jaar later nog steeds dwars zit, benadert hij de Nationale ombudsman.

De Nationale ombudsman verzoekt de Dienst Justitiële Inrichtingen (DJI) van het Ministerie van Veiligheid en Justitie om de klacht van de heer Droma informeel in behandeling te nemen. DJI stelt zich daarbij echter op het standpunt dat hij geen klachten van familieleden in behandeling neemt die zijn gericht tegen beslissingen waartegen de gedetineerde beklag en beroep had kunnen doen op grond van de Penitentiaire Beginselenwet (PBW).

Hierop opent de Nationale ombudsman een onderzoek waarbij hij de volgende klacht als vertrekpunt neemt.

De verzoeker klaagt erover dat

1. *De directeur van (het Penitentiair Psychiatrisch Centrum van) de penitentiaire inrichting Zwolle hem niet de gelegenheid heeft gegeven om zijn kant van het verhaal te vertellen en geen zorgvuldig onderzoek heeft gedaan naar wat er is gebeurd*

tijdens het bezoek op 7 september 2013 aan zijn zoon, voordat hij een oordeel heeft gegeven over het gedrag van de verzoeker.

2. *Zijn klacht over de gang van zaken nergens binnen het gevangeniswezen op een behoorlijke wijze is behandeld.*

(voor de toelichting van de klacht zie bijlage)

Wat heeft de Nationale ombudsman onderzocht?

De Nationale ombudsman heeft de minister van Veiligheid en Justitie gevraagd om te reageren op de klacht. Verder heeft hij de minister verzocht toe te lichten hoe het onderzoek is verlopen, op basis waarvan het besluit om de heer Droma de toegang tot de gevangenis te ontzeggen tot stand is gekomen. Ook heeft de ombudsman het betreffende incidentrapport en andere relevante stukken opgevraagd.

Antwoord minister: verloop onderzoek waarop het bezoekverbod was gebaseerd

In zijn reactie op de vragen van de Nationale ombudsman heeft de minister aangegeven dat het bezoekverbod van de directeur is gebaseerd op een schriftelijke verklaring van de betrokken bewaker. Daarin verklaart de bewaker dat hij en een collega de heer Droma tijdens het bezoek herhaaldelijk hebben aangesproken op zijn gedrag. In de verklaring vermeldt de bewaker de woorden die de heer Droma hem toen in het oor heeft gefluisterd. Hierop heeft de bewaker samen met twee andere collega's besloten om het bezoek voortijdig te beëindigen en hebben ze de heer Droma verzocht de inrichting te verlaten. De directeur heeft op basis van deze verklaring en met het oog op de handhaving van de orde en veiligheid in de instelling besloten om de heer Droma gedurende een aantal weken de toegang tot de inrichting te ontzeggen. Hij heeft de heer Droma en ook zijn gedetineerde zoon van zijn beslissing op de hoogte gesteld.

Antwoord minister: behandeling klachten van bezoekers afhankelijk van beklag gedetineerde

Een bezoeker kan zijn bedenkingen bij het besluit van de directeur niet zelfstandig naar voren brengen, hij is daarvoor afhankelijk van de gedetineerde die in beklag kan gaan. In de praktijk komt het regelmatig voor dat een bezoeker een toegangsontzegging krijgt en dat de gedetineerde daartegen bewaar maakt. Ook als de bezoeker zelf niet aanwezig is, kan de gedetineerde in zijn beklag de gang van zaken beschrijven zoals de bezoeker die heeft beleefd. De klachten van een bezoeker tegen (de voorbereiding van) een besluit van de directeur kunnen aan de beklagcommissie worden voorgelegd **mits** de gedetineerde gebruik maakt van zijn klachtrecht en daarbij de klachten van de bezoeker meeneemt. (zie voor de volledige reactie de bijlage).

4. OORDEEL NATIONALE OMBUDSMAN

Klachtrecht voor bezoeker

De Nationale ombudsman is van mening dat een goede klachtbehandeling belangrijk is voor het herstel van vertrouwen van de burger in de overheid. Goede klachtbehandeling, zoveel mogelijk op informele wijze, is volgens de Nationale ombudsman een onmisbaar

terugkoppelingsmechanisme en kan voor een organisatie aanwijzingen voor verbetering opleveren.

De Algemene wet bestuursrecht (Awb, titel 9.1) geeft burgers recht om te klagen over het optreden van (personeel van) overheidsinstanties, waaronder gevangenissen. De Dienst Justitiële Inrichtingen van het Ministerie van Veiligheid en Justitie vermeldt deze mogelijkheid om te klagen ook op zijn website. Voor gedetineerden is echter titel 9.1 Awb niet van toepassing op hun klachten over gebeurtenissen in detentie. Voor hen bestaat een bijzondere klachtprocedure die is gebaseerd op de Penitentiaire beginselenwet (Pbw).

De Nationale ombudsman ziet een kloof in de discussie over het klacht(recht) van een bezoeker in een gevangenis; met aan de ene kant de (bezoekende) burger, die wil klagen over gedrag van werknemers van een gevangenis naar hem toe en daarbij voor zijn klacht nergens zelf terecht kan bij de overheid; en aan de andere kant de Minister van Veiligheid en Justitie, die meent dat de Penitentiaire beginselenwet (PBW) geen ruimte biedt voor klachtbehandeling van een bezoeker.

De Nationale ombudsman vindt echter dat de PBW een behoorlijke klachtbehandeling van de (bezoekende) burger niet in de weg staat. Deze wet is ontwikkeld om de rechtspositie van gedetineerden te regelen; zodat zij ergens terecht kunnen voor het geval hun gedrag aanleiding geeft tot een beslissing van de gevangenisdirecteur waarvan zij de consequenties moeten dragen. De wet is niet ontwikkeld voor de klacht van een (bezoekende) burger

Een beslissing van de inrichting over een bezoek kan het belang van de bezoeker rechtstreeks treffen. In dat geval moet elk van de betrokkenen, dus ook de bezoekende burger, de mogelijkheid hebben zijn klacht ergens neer te kunnen leggen, vanuit zijn eigen invalshoek, met het oog op zijn belang en om voor zijn verhaal gehoor te vinden. Titel 9.1. van de Algemene wet bestuursrecht biedt de niet-gedetineerde burger daartoe de mogelijkheid.

Oordeel Nationale ombudsman

Klacht 1: De verzoeker klaagt erover dat de directeur van (het Penitentiair Psychiatrisch Centrum van) de penitentiaire inrichting Zwolle hem niet de gelegenheid heeft gegeven om zijn kant van het verhaal te vertellen en geen zorgvuldig onderzoek heeft gedaan naar wat er is gebeurd tijdens het bezoek op 7 september 2013 aan zijn zoon, voordat hij een oordeel heeft gegeven over het gedrag van de verzoeker.

De Nationale ombudsman beoordeelt bij deze klacht of de overheid naar de burger heeft geluisterd. Het vereiste van luisteren naar de burger houdt in dat de overheid actief hoort wat de burger zegt en dit serieus neemt.

De Nationale ombudsman vindt het belangrijk dat een burger ook bij een klacht over de directeur of een andere medewerker van een gevangenis gehoor krijgt voor zijn verhaal, net als het geval zou zijn geweest als zich dit incident bij voorbeeld op het stadhuis had

afgespeeld. Ook voor een gevangenis - en wellicht wel vóoral in een gevangenis - is het belangrijk om open te staan voor de ervaring van een (bezoekende) burger.

De Nationale ombudsman richt zich in zijn onderzoek naar deze klacht op het gedrag van de directeur dat aan de beslissing vooraf ging en richt zich niet op de beslissing zelf.

De beslissing van de directeur was gebaseerd op het beeld dat hij van de situatie kreeg door het verhaal van de betrokken bewakers en het belang dat hij daarbij nastreefde, namelijk het handhaven van orde en veiligheid in de inrichting. Hij heeft niet de stap genomen om ook de andere kant van het verhaal tot zich te nemen. Toen de heer Droma hem dit ongevraagd heeft toegezonden en zijn zorgen heeft geuit over de situatie van zijn zoon, heeft de directeur zijn beslissing herzien zonder te reageren op de inhoud van de brief. Hij heeft ook de heer Droma niet de gelegenheid gegeven om zijn kant van het verhaal te vertellen en daarmee was het onderzoek naar wat er is gebeurd beperkt.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

Klacht 2: De verzoeker klaagt erover dat zijn klacht over de gang van zaken nergens binnen het gevangeniswezen op een behoorlijke wijze is behandeld.

De Nationale ombudsman beoordeelt het handelen van de overheid aan het behoorlijkheidsvereiste van fair play. Het vereiste van fair play houdt in dat de overheid de burger de mogelijkheid geeft om zijn procedurele kansen te benutten en daarbij zorgt voor een eerlijke gang van zaken

De Nationale ombudsman heeft geconstateerd dat zowel de Dienst Justitiële Inrichtingen (DJI) als de Commissie van Toezicht de klacht van de heer Droma niet in behandeling hebben genomen. De Nationale ombudsman constateert dat de heer Droma in de praktijk geen mogelijkheid krijgt om zijn klacht ergens binnen het gevangeniswezen neer te leggen en dat hij zich daarnaast genoodzaakt zag om een advocaat in te schakelen.

De heer Droma heeft in dit geval een eigenstandig belang om te klagen. Aanleiding voor de beslissing van de directeur was het gedrag van de heer Droma en de beslissing raakte niet alleen zijn gedetineerde zoon maar ook hemzelf als bezorgde vader.

De Nationale ombudsman stelt zich op het standpunt dat in deze situatie een behoorlijke klachtbehandeling is vereist op basis van de Awb. Dit is niet gebeurd.

De Dienst Justitiële Inrichtingen heeft niet alleen de klacht niet behandeld, er vond ook geen gesprek hierover plaats met de heer Droma,

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

5. CONCLUSIE

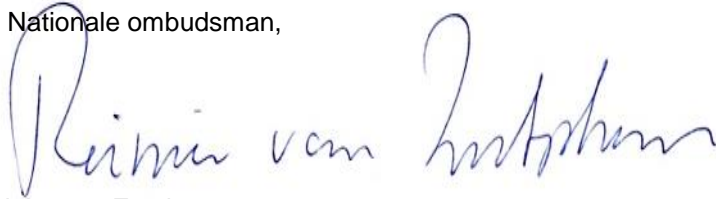
De klacht over de onderzochte gedraging van de minister van Veiligheid en Justitie te Den Haag is gegrond wegens strijd met het vereiste van luisteren naar de burger en fair play.

6. AANBEVELING

De Nationale ombudsman beveelt de Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie aan om

- Bezoekers van een gevangenis de mogelijkheid te geven om eigenstandig een klacht naar voren te brengen en te behandelen conform Titel 9.1. van de Algemene wet bestuursrecht. Ook als dit om een gedraging gaat, waartegen een gedetineerde klachtrecht heeft volgens de Pbw.
- En dit bekendheid te geven onder directeuren van gevangenissen en de Raad voor Strafrechtstoepassing en Jeugdbescherming.

Met vriendelijke groet,
de Nationale ombudsman,

A handwritten signature in blue ink that reads "Reinier van Zutphen". The signature is written in a cursive style with a large initial 'R'.

Reinier van Zutphen

BIJLAGE: KLACHT MET TOELICHTING

De Nationale ombudsman heeft de volgende klacht als vertrekpunt genomen.

De verzoeker klaagt erover dat

1. *de directeur van (het Penitentiair Psychiatrisch Centrum van) de penitentiaire inrichting Zwolle hem niet de gelegenheid heeft gegeven om zijn kant van het verhaal te vertellen en geen zorgvuldig onderzoek heeft gedaan naar wat er is gebeurd tijdens het bezoek op 7 september 2013 aan zijn zoon, voordat hij een oordeel heeft gegeven over het gedrag van de verzoeker.*
2. *Zijn klacht over de gang van zaken nergens binnen het gevangeniswezen op een behoorlijke wijze is behandeld.*

Toelichting op klachten

Toelichting klacht 1: Het oordeel over het gedrag van de heer Droma was reden voor de directeur om de heer Droma het bezoek aan zijn zoon te ontzeggen. De Nationale ombudsman richt zijn onderzoek met nadruk op de wijze waarop de directeur zich heeft geïnformeerd over wat er is voorgevallen tijdens het bezoek, en hoe hij de verzoeker daarbij heeft betrokken. Het onderzoek richt zich daarmee op het gedrag dat aan de beslissing *vooraf* ging, en richt zich niet op de beslissing zelf. De Nationale ombudsman realiseert zich dat het maken van een bezoeksafpraak een verantwoordelijkheid is van de gedetineerde. Een beslissing van de inrichting om bezoek te weigeren betreft mede de gedetineerde (de gedetineerde kan immers tijdelijk geen bezoek ontvangen van iemand die hij op zijn bezoekerslijstje heeft gezet). De gedetineerde kan vervolgens op grond van de Penitentiaire beginselenwet (Pbw) in beklag en in beroep gaan tegen dit besluit. In dit geval heeft de gedetineerde geen beklag ingediend en daarmee is volgens DJI het besluit van de directeur niet meer aanvechtbaar in een procedure. Deze redenering stelt de Nationale ombudsman niet ter discussie.

Toelichting klacht 2: De klacht van de heer Droma heeft betrekking op de gedraging van de directeur van de penitentiaire inrichting jegens hem. De Nationale ombudsman heeft geconstateerd dat zowel de Dienst Justitiële Inrichtingen (DJI) als de Commissie van Toezicht de klacht van de heer Droma op formele gronden niet in behandeling hebben genomen.

- De Commissie van Toezicht gaf in haar brief aan dat '*...uitsluitend gedetineerden zich bij de commissie van toezicht kunnen beklagen over door of namens de directie genomen beslissingen.....*'.
- DJI gaf op verzoek van de Nationale ombudsman aan dat DJI '*....neemt geen klachten van familieleden van gedetineerden in behandeling die gericht zijn tegen beslissingen waartegen de gedetineerde beklag en beroep had kunnen indienen op grond van de Pbw.....*'.

De Nationale ombudsman constateert dat DJI de heer Droma in de praktijk geen mogelijkheid biedt om zijn klacht ergens neer te leggen. Goede klachtbehandeling, zoveel mogelijk op informele wijze, is volgens de Nationale ombudsman een onmisbaar

terugkoppelingsmechanisme en kan voor een organisatie aanwijzingen voor verbetering opleveren.

BIJLAGE: REACTIE MINISTERIE VAN VEILIGHEID EN JUSTITIE

'.....

In het navolgende zal ik inhoudelijk reageren op de klachten van verzoeker zoals die door u zijn geformuleerd. Eerst zal ik kort stilstaan bij hetgeen er op .....(datum) ... is gebeurd en bij het wettelijk kader.

Bij schriftelijk mededeling van .....(datum).... (bijlage) heeft een medewerker van de PI Zwolle de directeur geïnformeerd over het feit dat een bezoeker (hierna: verzoeker) van gedetineerde ...(naam) ... door zowel hem als door een collega herhaaldelijk is aangesproken op zijn gedrag. De medewerker verklaart volgens deze mededeling dat verzoeker in zijn oor fluisterde: 'Ga weg, anders pak ik je straks buiten.' Hierop is besloten dat het bezoek voor de heer ...(naam)..... voorbij is en heeft verzoeker de inrichting probleemloos verlaten.

Naar aanleiding van deze mededeling heeft de directeur verzoeker schriftelijk medegedeeld dat hem de toegang tot de inrichting op grond van artikel 38, derde lid, juncto artikel 36, vierde lid, aanhef en onder a, van de Penitentiaire beginselenwet (Pbw) wordt ontzegd voor de duur van drie maanden. Gedetineerde ...(naam).....is eveneens over dit besluit van de directeur geïnformeerd.

De Raad voor Strafrechtstoepassing en Jeugdbescherming (RSJ) overweegt bij uitspraak van 24 januari 2012, met kenmerk 11/2253/GA:

"Op grond van artikel 38 van de Pbw heeft een gedetineerde het recht gedurende ten minste een uur per week bezoek te ontvangen. Lid 3 van dit artikel bepaalt dat de directeur de toelating tot de gedetineerde van een bepaald persoon kan weigeren, indien dit noodzakelijk is onder meer met het oog op de handhaving van de orde en veiligheid in de inrichting. Met de weigering een bepaald persoon toe te laten tot de gedetineerde beperkt de directeur de kring van personen die het bezoekrecht die het bezoekrecht van de gedetineerde inhoud kunnen geven. Deze beperking vormt dan ook een inbreuk op de vrijheid van de gedetineerde te bepalen met wie hij contacten wenst te onderhouden. Dit betekent dat de beslissing van de directeur een bezoeker de toegang tot de gedetineerde te weigeren, moet worden opgevat als een inperking van een aan de gedetineerde toekomend recht, waartegen beklag mogelijk is."

Een bezoeker kan zijn bedenkingen bij het besluit van de directeur niet zelfstandig naar voren brengen, hij is daarvoor afhankelijk van de gedetineerde die in beklag kan gaan. In de praktijk komt het regelmatig voor dat een bezoeker een toegangszegging krijgt en dat de gedetineerde daartegen bewaar maakt. In de jurisprudentiedatabank van de RSJ, te vinden op www.rsj.nl, zijn daarvan vele voorbeelden te vinden, bijvoorbeeld:

- RSJ, 24 januari 2012, 11/2253/GA;
- RSJ, 22 november 2012, 12/2561/GA;
- RSJ, 5 december 2012, 12/2609/GA;
- RSJ, 12 april 2013, 13/0193/GA;
- RSJ, 22 november 2013, 13/2523/GA;
- RSJ, 20 mei 2014, 14/0091/GA en 14/199/GA.

Laatst genoemde uitspraak heeft betrekking op een eenmalige toegangsontzegging van een bezoeker omdat hij niet pieprij door de detectiepoort kwam. De gedetineerde, die uiteraard zelf niet aanwezig was toen zijn bezoeker de toegang tot de inrichting werd geweigerd, heeft in zijn beklag de gang van zaken beschreven zoals de bezoeker die had beleefd. Zo zou volgens de gedetineerde het aanbod van de bezoeker om zijn metaal houdende trui uit te trekken zijn geweigerd. De RSJ heeft het beklag van de gedetineerde gegrond verklaard.

Bovenstaande uitspraken illustreren dat de klachten van een bezoeker tegen (de voorbereiding van) een besluit van de directeur aan de beklagcommissie kunnen worden voorgelegd mits de gedetineerde gebruik maakt van zijn klachtrecht en daarbij de klachten van de bezoeker meeneemt.

Reactie op eerste klacht

Op de eerste klacht reageer ik als volgt. De klacht van verzoeker, dat hij voorafgaand aan het besluit van de directeur niet in de gelegenheid is gesteld om zijn kant van het verhaal te vertellen, raakt de totstandkoming van het besluit.

Met deze klacht stelt verzoeker dat het besluit onzorgvuldig is voorbereid. Dit aspect is onlosmakelijk verbonden met het besluit van de directeur dat is genomen op grond van de Pbw en waartegen beklag en beroep kon worden ingediend. Bij een eventueel beklag had dit aan de orde had kunnen worden gesteld. De beklagcommissie had in dat geval erover kunnen oordelen en had daaraan eventueel consequenties kunnen verbinden. De beklagprocedure is bij uitstek geschikt om te anticiperen op eventuele gebreken in de besluitvorming. Ik ben daarom van oordeel dat verzoeker niet in een separate beklagprocedure op grond van de Algemene wet bestuursrecht de vermeende onzorgvuldige voorbereiding van een besluit aan de orde kan stellen. In het reguliere bestuursrecht is dit evenmin het geval en wordt de belanghebbende geacht om zijn bezwaren bij de totstandkoming van een besluit naar voren te brengen in een bezwaarprocedure tegen het besluit. Dit klemmt temeer nu verzoeker met zijn klacht tot doel had om het besluit van de directeur ongedaan te maken en hij niet enkel wilde klagen over een gedraging van het bestuursorgaan zonder dat het als rechtsmiddel zou moeten worden aangemerkt.

Indien de eerste klacht door de gedetineerde bij de beklagcommissie was neergelegd, had de directeur kunnen reageren dat op grond van de Pbw geen verplichting bestond om verzoeker voorafgaand aan het besluit te horen en dat verzoeker geen belanghebbende is bij het besluit in de zin van de Pbw. Hierbij komt dat de orde en veiligheid in de inrichting in het geding waren gekomen. Dit noopte tot een directe beslissing van de directeur.

Gelet op het bovenstaande ben ik van oordeel dat de eerste klacht van verzoeker ongegrond is.

Reactie op tweede klacht

Verzoeker is van oordeel dat zijn klacht over de gang van zaken nergens binnen het gevangeniswezen op een behoorlijke wijze is behandeld. Gelet op het vorenstaande ben ik van oordeel dat er geen ruimte is om de gang van zaken zoals verzoeker die heeft beleefd in volle omvang te onderzoeken omdat het besluit van de directeur, door het uitblijven van een beklag, in rechte vast is komen te staan. Daarmee zijn ook de aan het besluit ten grondslag liggende feiten vast komen te staan, namelijk dat verzoeker herhaaldelijk op zijn gedrag is aangesproken en hij zich dreigend heeft uitgelaten tegenover een personeelslid.

In de klachtbrief van 10 september 2013 en die van zijn gemachtigde van 17 september 2013 wordt echter ook geklaagd over de bejegening door het personeel van de inrichting. Verzoeker merkt in zijn klacht immers op dat hij tijdens het bezoekmoment instructies van het personeel heeft gekregen die hij als vernederend en beledigend heeft ervaren. Dit onderdeel van de klacht had wel door de directeur van de inrichting kunnen worden onderzocht. In zoverre acht ik de klacht gegrond.

Omdat dit klachtonderdeel onlosmakelijk verbonden is met het bezwaar van verzoeker tegen het besluit, verzoeker stelt immers dat niet hij maar het personeel zich onheus heeft gedragen en dus dat ten onrechte is besloten tot een toegangszegging, acht ik het begrijpelijk dat dit klachtonderdeel niet zelfstandig is onderzocht. Gelet op het tijdsverloop sinds het bezoekmoment acht ik het weinig zinvol om dit alsnog te onderzoeken. Hierbij neem ik in aanmerking dat de directeur naar aanleiding van de klacht, bij brief van 23 september 2013, de duur van de toegangszegging heeft gehalveerd gelet op de situatie van de gedetineerde, zodat er al gedeeltelijk aan de klacht tegemoet is gekomen.

.....'